

‘Ik heb nu drie grote liefdes...’

Elke week beantwoordt een bekende Nederlander twintig vragen over zijn of haar leven. In deze aflevering is dat kunstenaress **Ans Markus (70)**.

Wat wilde je vroeger worden?

‘Zangeres. Tijdens autoritjes met mijn ouders zat ik achterin altijd luidkeels te zingen. Ik dacht heel goed, maar het was waarschijnlijk niet om aan te horen. Ik tekende toen al veel maar ik had er nooit aan gedacht om schilderes of kunstenaress te worden. Dat gebeurde gewoon – een passie die eruit moest.’

Wie was je eerste vriendje?

‘Op mijn zeventiende verhuisden we vanuit Amsterdam naar Geertruidenberg. Daar werd ik verliefd op Angelo. Ik vond hem de mooiste jongen van het dorp. Toen hij ging varen, was de verkering snel over.’

Waar ben je het meest bang voor?

‘Ik ben een angstaas. Bang om ziek te worden, om te vliegen. Reizen vind ik ook niks. Het liefst blijf ik lekker veilig thuis.’

Welke nationale of internationale bekendheid bewonder je?

‘Picasso. Die spirit en creativiteit... Hij maakte zoveel verschillende kunstwerken. Echt fantastisch!’

Welke dag uit je leven zou je graag over willen doen?

‘De dag dat mijn dochter Sigrid terugkwam uit het buitenland. Ze was 24 toen ze vertrok en 34 toen ze weer in Nederland kwam wonen. Wat was ik gelukkig dat ik haar weer in mijn armen kon sluiten.’

Van wie of wat heb je afkeer?

‘Van mensen die liegen en bedriegen, of zichzelf beter voelen dan een ander.’

Zou je iets aan je lichaam willen veranderen?

‘Prikjes in mijn lichaam vind ik doodeng. Daarom wil ik het maar zo houden. Mijn grote liefde Wybe is heel blij met me. Wat wil ik nog meer?’

Wat is jouw levensmotto?

‘Wees eerlijk en vooral aardig tegen je medemens. Wie of wat je ook bent: iedereen verdient respect.’

Waar mogen ze jou 's nachts voor wakker maken?

‘Ik ben al vaak wakker dus dat wordt moeilijk. Als ik wél zou slapen, mag dat voor een mooie film of een prachtig idee.’

Met wie zou je een romantisch avontuurtje willen beleven?

‘Ik kan echt niemand bedenken. Eerlijk gezegd moet ik er ook niet aan denken...’

Met wie zou je het goed willen maken?

‘Dat is niet nodig – ik heb gelukkig met niemand ruzie.’

Wat is je guilty pleasure?

‘Een zak drop die ik héérlijk achter elkaar leegeet... en waar ik de volgende dag veel spijt van heb.’

Wie is je grootste liefde?

‘Momenteel heb ik drie grote liefdes. Ik hou vreselijk veel van mijn dochter. Dat is onvoorwaardelijke liefde. Daarnaast hou ik héél veel van Wybe, die ik al dertig jaar ken. Hij neemt me zoals ik ben en steunt me altijd. Ik moet er niet aan denken dat hij er niet zou zijn. En onze aanloopkat. Wat kun je gek op zo'n beestje zijn.’

Waar ben je trots op?

‘Op mijn tentoonstelling in De Fundatie in Zwolle. Er waren bijna 90.000 bezoekers. Vijf jaar had ik eraan gewerkt. Honderd schilderijen en vijftig bronzen beelden werden er van me getoond.’

Wat is de raarste plek waar je ooit intiem was?

‘Toen ik jong was, heb ik wel wat gerommeld in een auto. Maar voor mij hoeven zulke plekken niet zo. Ik vind het veel leuker om de slaapkamer romantisch te maken, met kaarsjes en zo.’

Wanneer heb je voor het laatst gehuild?

‘Ik kan spontaan huilen bij een mooie film. De tranen zitten heel erg los bij mij. Als ik mensen zie huilen, huil ik ook altijd dadelijk mee.’

Welk cijfer geef je jouw leven, en waarom?

‘Een negen. Ik werk heerlijk aan een tentoonstelling die eind van dit jaar in museum Jan van der Togt in Amstelveen ter ere van mijn zeventigste verjaardag wordt gehouden. Zeventig kleine werkjes maak ik, die voor zeventig mensen te koop zijn.’

Wat is je grootste prestatie?

‘Met plezier denk ik terug aan de tijd dat ik mijn eigen lijsten in verstek stond te zagen – geld voor een timmerman had ik niet. Ook gaf ik schilderlesjes in mijn garage, terwijl ik geen opleiding heb gehad. Toch lukte het me om mijn hoofd boven water te houden.’

Wat staat bovenaan je bucketlist?

‘Ik wil per se die zeventig kleine werkjes maken, zodat we mijn jubileumjaar mooi kunnen afronden.’

Wat veranderde je leven?

‘Mijn scheiding. Ik had geen geld en moest voor mijn dochter zorgen. Ik ging mijn gevoel schilderen: ik was gekwetst, dat wilde ik nóóit meer. Vrouwen in windsels schilderde ik. Die vrouw was ik... De windsels stonden voor veiligheid. Je verstopten, er niet mogen zijn. Door ze te schilderen, had ik ze niet meer nodig. Het maakte me sterker. Zo kwam er vanuit een negatieve situatie toch iets positiefs naar boven!’ ●

Paspoort

Naam:
Antje Geertje Markus
Geboortedatum:
29 januari 1947
Geboorteplaats:
Halfweg
Burgerlijke staat:
Ongehuwd
samenwonend